

[Thisted Knudsen.]

med sin eneste skattekilde, nemlig den faste ejendom — selv om amtskommunen får tilskud, er det dog amtskommunens eneste skattekilde — det var i denne relation, jeg spurgte: er det ikke rimeligt og retfærdigt at påligne skatterne til afholdelse af de omtalte udgifter efter statskattesystemets princip? Selv om det også ville give en vis uretfærdighed, bliver det dog ikke så uretfærdigt, som når amtskommunen kun øser af én skattekilde. Jeg forstår imidlertid på både det ærede medlem hr. Skytte og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup), at man er villig til hurtigt at realitetsdrøfte denne sag og se på de forskellige virkninger med det formål at finde frem til en rimelig løsning. Det takker jeg for; det åbner en vej frem.

Må jeg endelig sige til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, at jeg har i mit liv adskillige gange diskuteret med retsstatsfolk, men hvad er det, det ærede medlem gør? Det ærede medlem drejer halsen om på al samvittighed inden for retsforbundet, for den skat på Danmarks jord, det ærede medlem er talsmand for, er en skat, der udskrives efter behov. Når det ærede medlem kan gå så langt, er der hverken hoved eller hale på hans skattepolitik, måske slet ikke det sidste.

Skytte: Jeg gav i første omgang udtryk for, at den ærede ordfører for forslagsstillerne formentlig var godt inde i landbrugets forhold. Jeg stillede også dette i relation til den ærede ordførers udtalelse om, at venstres forslag skulle betyde en væsentlig lettelse for hele landbrugets økonomi — nu kan vi jo se, hvad der står i fortrykket, når vi får det. Netop på denne baggrund synes jeg, jeg må have lov til at gentage et tal; jeg indrømmer, at tal er kedelige . . . (*Ordføreren for forslagsstillerne* [Thisted Knudsen]: Ja!) . . . det mener den ærede ordfører altså også. De er i denne sag imidlertid udtryk for det, der er sandheden; men den kan jo også godt være kedelig en gang

imellem. Jeg vender tilbage til Hygum-Hove kommune i Ringkøbing amt. Det er sikkert en kommune, der er typisk, og jeg har ikke noget ønske om at skade de landbrugere, der bor dér; jeg vil gerne være med til at gennemføre foranstaltninger, der kan lette forholdene for dem. Det er altså en vestjysk kommune, hvor næppe ret mange procent af landbrugerne har over 4 tdr. hartkorn; det tør jeg indestå for uden at kende kommunen. Men de, der har op til 4 tdr. hartkorn, får efter venstres forslag på længere sigt, altså når skatten først er slået rigtig igennem, en årlig lettelse på 113 kr.; de der har op til 2 tdr. hartkorn, får en lettelse på 57 kr., og de, der har over 10 ha, men under 1 td. hartkorn, får en lettelse på 17 kr. Dernæst kommer den gruppe — som jeg tror er meget stor netop i den kommune — der har fra 3 til 10 ha, den skal hvert år betale 11 kr. mere, og går vi ned til den anden gruppe, fra 1 til 3 ha, skal den betale 31 kr. mere. Det ærede medlem må undskylde mig, jeg kan ærlig talt ikke se nogen kolossal lettelse i de samlede omkostninger for landbruget som følge af det forslag, der foreligger her. Og for at stille det op mod hinanden kan jeg nævne de forslag, jeg tidligere har fremsat her i tinget og bl. a. med det ærede medlems hjælp fået gennemført, om udbetaling af større tilskud til veje og til sygehuse. Tager vi dér gruppen fra 3 til 10 ha, betyder de en lettelse, der er lige så stor som den forhøjelse, den ville få efter venstres forslag. Det er på den linje, vi er at finde i det spørgsmål. Jeg vil ikke være med til at gennemføre uretfærdigheder for at afhjælpe andre.

Så synes jeg også, man skal lade være at overdrive spørgsmålets økonomiske betydning. Venstres forslags økonomiske betydning for landbruget indskrænker sig til, at for $\frac{1}{5}$ af landmændene er det en fordel, de kan mærke, for de $\frac{2}{5}$ går det jævnt hen lige op, for de resterende $\frac{2}{5}$ betyder det en direkte forhøjelse. Det er ikke den måde, vi ønsker at hjælpe landbruget på.